

قواعد مربوط به اسم منسوب در برخی از اسم ها :

- ۲ . اسم ثلاثی مکسور العین ؛ کسره عین الفعل تبدیل به فتح می شود؛ مانند : نَمِر ← نَمَرِئٌ ؛ و اسمی که حرف ما قبل آخرش یاء باشد هنگام منسوب شدن ؛ یکی از یاء ها می شود؛ مانند : طَيِّب ← طَيِّبِيٌّ .
- ۳ . اسمی که با تاء تأنیث ختم می شود هنگام منسوب شدن ؛ تاء تأنیث حذف می شود؛ مانند : بَصْرَةٌ ← **بَصْرِيٌّ**؛ البته اگر اسم منسوب مؤنث باشد تاء تأنیث به آخر آن اضافه می شود؛ مانند : فَتَاةٌ بَصْرِيَّةٌ .
- ۴ . اسم مقصور اگر ثلاثی باشد الف مقصور در هنگام منسوب شدن قلب به واو می شود؛ مانند : الرَّبَّاءُ ← الرَّبَّوِيٌّ؛ و مانند این است اگر اسم مقصور چهار حرفی باشد و حرف دوّم ساکن ؛ الف قلب به واو می شود؛ مانند : الدُّنْيَا ← الدُّنْيَوِيٌّ؛ و اگر اسم مقصور پنج حرفی و بالاتر باشد الف هنگام منسوب شدن حذف می شود؛ مانند : الحُبَّارِيٌّ ← الحُبَّارِيٌّ؛ و گاهی هم تبدیل به واو می شود؛ مانند : المُرْتَضِيٌّ ← المُرْتَضَوِيٌّ .
- ۵ . اسم ممدود حکم همزه اش در هنگام منسوب شدن همان حکم همزه ی تثنیه را دارد؛ مانند : قَرَاءٌ ← قَرَائِيٌّ .

- ۶ . اسم منقوص ؛ حکم آن مانند حکم اسم مقصور می باشد؛ مانند : أَلْعَمِي (= ذُو الْعَمَى) ← أَلْعَمَوِيٌّ .
- ۷ . اسم مختوم به یاء مشدّد؛ اگر قبل از یاء یک حرف باشد یا دوّم قلب به واو می شود و یاء اوّل به اصل خود باز می گردد؛ مانند : حَيٌّ ← حَيَوِيٌّ؛ و اگر قبل از یاء دو حرف باشد یکی از یاء ها حذف شده و دیگری قلب به واو می شود؛ مانند : عَلِيٌّ ← عَلَوِيٌّ؛ و اگر قبل از یاء سه حرف یا بیشتر باشد هر دو یاء حذف می شود؛ مانند : كُرْسِيٌّ ← كُرْسِيٌّ .